

چو کشور نباشد تن من مباد
بین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتی دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

الجاج خلیل الله ناظم باختری
همبورگ - جرمنی

پارِ مهربان

{م} مهربانی میکند بـا دوستان	{ح} حرمتِ مردم نگاه دارد از آن
{م} مهربان است چون برای مردمان	{د} دوست میدارد هـمـه افغانیان
{ه} هر کـه بـدخواه وطن باشد به او	{ا} از اول خصم است و خصم جاودان
{ش} شاهـد مقصود او باشد وطن	{م} ماه و پروینش بـوـد افغانـستان
{ش} شامخ و شایسته و شـادـاب بـود	{ه} هجر میهن بـُرـده اـش تـاب و تـوان
{ر} رهـرـو راه حقیقت بـوده است	{ى} یـا خـداونـدا دـهـش بـاغــجـان
{ا} اربـگـوـیـم رـاست مـیـگـوـیـم کـهـ من	{ح} حـاذـق هـسـتم در زـبـان و در بـیـان
{د} دل به {نـاظـم} گـفت و من كـرـدـم دـعـا	
{ى} یـمن و اـیـمن باـشـدـش کـون و مـکـان	

درین پارچه شعر نام دوست عزیزم "محمد هاشم شهری احدی"،
شاعر و نویسنده، در صنعتِ توشیح عیان شده است.